

Op welke wijze kunnen wij helpen?

K. Tingley

Hieronder volgen uittreksels uit een toespraak van Katherine Tingley, gehouden te San Diego op 15 november 1914 ten behoeve van het Fonds voor Hulp aan België.(1) De gedachtekracht kan worden aangewend om vrede te bewerkstelligen — de Redactie

Indien wij pogen ons uit onze tegenwoordige omgeving te verplaatsen en ons verbeelden in de landen te zijn, waar de oorlog woedt, zullen we een beter begrip kunnen krijgen van de toestanden, die er heersen en wat voor een grote behoefte er bestaat niet enkel stoffelijke hulp te verlenen, maar ook die soort van hulp, die tegemoet komt aan de stille smeekbeden die uitgaan van hen die daar lijden, van hen die radeloos vragen: waarom?

De gehele dag heb ik in mijn verbeelding daarginds onder de groep mannen en vrouwen op de slagvelden verwijld, onder de oude mannen en vrouwen en kinderen, op wie de schaduwen van deze vreselijke oorlog gevallen zijn. Ik heb mij afgevraagd of ik in hun gemoed kon lezen en hun woorden kon horen en verstaan en welke vragen zij uiten. Bedenk, welke vragen zij stellen! Geloof u niet, dat er velen zijn, die in toewijding aan de waarheid, in hun godsdienstige aspiraties, tot op dit uur van de beproeving hebben gevoeld dat er een hiernamaals was, dat er een mededogend God bestond en dat er genade te vinden was bij God? Maar indien wij hun nu zouden vragen, wees ervan verzekerd, dat zij ons iets geheel anders zouden zeggen dan zij altijd tevoren gezegd hebben. Zij zouden vragen: *Wat betekent*

dit alles en waar is God? Waar is God? En het treurigst van alles is, dat zij, die in deze schaduwen van twijfel en vrees verkeren, die kruisigingen verduren waarvan u en ik geen besef hebben, omdat hun geloof geschokt is, niet enkel in God, maar ook in hun medemens. En die lijdenden richten in hun stille smeekbeden niet enkel de wanhopige vraag tot de volkeren van de neutrale landen, maar tot de gehele mensheid: “Waarom is dit zo; waarom werd dit toegelaten; waarom is mijn geloof vernietigd? Waar is God? Waarom moet ik zo gestraft worden? Waarom moesten mijn kinderen worden gedood, mijn huis platgebrand, mijn familie uiteengerukt, mijn kinderen en ik worden vervolgd en aan gebrek prijsgegeven?” Dus weten wij, dat nadat we voedsel en kleding hebben gezonden, er nog iets meer is dat zij nodig hebben.

O, wij slapen, en uit alles blijkt dat dit de eeuw van geestelijke duisternis is; anders kon u niet tevreden blijven zitten waar u bent; u kon niet naar uw huisgezin gaan, u kon ‘s nachts uw ogen niet dichtdoen, u kon ‘s morgens bij het ontwaken de luister van het zonlicht niet voelen en niet naar het gezang van de vogels luisteren. Als dit een verlichte tijd zou zijn, als u zich allen in het licht bevond, dan kon u dit niet doen; u zou zo onrustig zijn, u zou iets moeten doen; de drang van het goddelijker Ik zou u doen spreken; als u niet kon spreken tot alle volkeren van de wereld, dan zou u toch van de daken der huizen en op de hoeken van de straten spreken; u zou iets willen doen, niet enkel om de uiterlijke mens in zijn lijden te helpen, maar u zou trachten de lasten te verlichten en de stille smeekbede van deze ontmoedigde zielen aan de andere kant van de oceaan te beantwoorden.

Welnu, weet u niet, dat indien wij een gedachtestroom als deze konden opwekken, we in staat zouden zijn de landen te veranderen en ons eigen land en onze eigen stad konden

helpen? Dit alles is mogelijk. Het is de goddelijkheid in de mens, het onsterfelijk aspect van de mens, dat wakker geroepen moet worden. O, wanneer dat gevoel, die kennis komt, op het ogenblik zelf dat de poging wordt gedaan voor de studie die tot verlichting leidt, worden alle deuren geopend en de sluier wordt opgeheven, en dan komt een toestand van bewustzijn, die ons de gehele lange weg met moed en kracht en sterkte zal bezielen om de struikelblokken te overwinnen, de kracht om de moeilijkheden van het leven tegemoet te treden, de kracht het pad van de plicht te volgen en te leren leven de mensheid ten zegen te zijn en de hartenkretten van de hongerenden te helpen stillen.

Zo schijnt het mij, mijn vrienden, dat wanneer wij iets zullen doen voor de lijdende volkeren in de oorlog, wij moeten beginnen iets voor onszelf te doen; wij moeten onze harten in harmonie met de hogere dingen van het leven brengen. En inderdaad, ik weet dat sommigen van u zullen glimlachen, maar ik zeg u dat als u die barmhartigheid kon hebben, waarvan Christus de mogelijkheid uitsprak, toen hij zei: “Grotere dingen dan deze zult gij doen” — indien u vanavond in uw hart die barmhartigheid, die onbaatzuchtige liefde voor de mensheid kon hebben, indien u uw geest vrij kon maken, zou er een dynamische kracht uitgaan, in stromingen die u niet kunt zien noch begrijpen, maar die niettemin zou uitgaan en de harten van de lijdenden zou aanraken; het zou een golf van hulp, een golf van licht zijn. Het zou een koninklijke geestelijke aanvulling van de edele pogingen van de vrouwen in deze stad en elders zijn, die werken voor de stoffelijke bijstand van deze mensen. Ik kan mij niet voorstellen hoe iemand dat in twijfel zou kunnen trekken. En voorts, bedenk dit, als ieder hier deze hogere gevoelsakkoorden kon aanslaan, zou er zo’n kracht van uitgaan, dat de gedachten van de mensen erdoor veranderd werden, en

bij deze verandering zou ieder van u iets ontvangen wat geen woorden in staat zijn te beschrijven.

Er is een zegening, waarin elk mensenleven deel kan hebben door onzelfzuchtig te streven, door de geestelijke zijde van onze natuur op de voorgrond te brengen, door een vertrouwen dat zo diep, zo waar, zo innig is, dat het de geest ontvankelijk maakt voor het omvatten van het Oneindige. Op zo'n tijd en onder die omstandigheden zou u de woorden Ik wil opstaan en tot mijn Vader gaan op de juiste wijze kunnen begrijpen.

Referentie:

1. K. Tingley, 'Op welke Wijze kunnen wij Helpen?'. Artikel in *Het Theosophisch Pad*, jaargang 4, januari 1915, nummer 5, blz. 185-186, Wij hebben de spelling aangepast aan de huidige regels.

Bronvermelding foto volgende bladzijde: K. Sinclair, *De Gele rivier Bruna*, Amsterdam 1987, blz. 70.

©Uitgeverij STICHTING I.S.I.S., Blavatskyhuis, De Ruyterstraat 72-74, 2518 AV Den Haag, tel. 070-346 15 45, fax 070-345 24 67 / internet: www.stichtingisis.org